

The long day closes (1868).

Tekst Henry Fothergill Chorley, muziek Arthur Sullivan

No star is o'er the lake
Its pale watch keeping
The moon is half awake
Through gray mist creeping
The last red leaves fall round
The porch of roses
The clock hath ceased to sound
The long day closes

Sit by the silent hearth
In calm endeavour
To count the sounds of mirth
Now dumb for ever
Heed not how hope believes
And fate disposes:
Shadow is round the eaves
The long day closes

The lighted windows dim
Are fading slowly
The fire that was so trim
Now quivers lowly
Go to the dreamless bed
Where grief reposes;
Thy book of toil is read
The long day closes

Boven het meer is geen ster te zien, 't is nevelig.
De maan, nog maar half wakker, kruipt door de grijze mist.
De laatste rode blaadjes vallen rondom het rozenperk.
De klok slaat niet langer, de lange dag loopt ten einde.
Ga bij het zwiigende haardvuur zitten en tracht in alle rust
Terug te denken aan de verrukkelijke momenten,
die nu voorgoed voorbij zijn
Let er maar niet op of hoop vervuld wordt en of het lot beschikt.
Er is schaduw onder de dakranden, de lange dag loopt ten einde.
De verlichte, beslagen, ruiten verduisteren geleidelijk aan
Het haardvuur, zo goed verzorgd, dooft langzaam uit.
Ga slapen zonder te dromen, zodat zorgen verdwijnen
Al je werk heb je voleindigd, de lange dag loopt ten einde.

Hertaling door Willem Winter